

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Středa, 18 Duben 2018 00:00

Folkové prázdniny už léta fungují coby takřka výhradní dovozce toho nejaktuálnějšího z britské folkové scény. Ne snad z potřeby, když ne nikdo jiný, tak proč ne my, ale z přesvědčení, že od časů, kdy scéna přestala trpět nostalgií, nabízí opravdové hudební skvosty, registrované celým světem. Čerstvá a ceněná alba dvojice **Josienne Clarke & Ben Walker**, písničkáře a kytarového génia

Joh

na Smithe

a skotské skupiny

Breabach

dramaturgovo pozvání jen podtrhují.

Navzdory tomu, že

John Smith

připomíná dřevorubce a jmenuje se kovář, prsty hladí struny jako zlatník. Jiný by ty baladické a milostné "smithsongy" možná odeřval, brečel u nich, skřípal zuby, trhal emoce na cucky, až byste na něho přes slzy jako hrachy neviděli.

John je zpívá vřele, zahloubaně, dylanovsky nenuceně, a přestože s něčím takovým nepočítáte, i tak vás do děje vtáhne jako vodník pod hladinu. A co teprve Johnovo absolutně výjimečné kytarové umění, považované za esenci jeho dvou hrdinů: Johna Martyna a Johna Renbourn, s nimiž nejen hrál, stali se přáteli: Renbourn ho dokonce, snad proto, aby se víc lidí chytilo za uši, označil za budoucnost folku. A když někoho na album přizve Martin Simpson, to už musí být sakra dobrý kytarista, aby se vedle něho neztratil. Donekonečna bychom také mohli mluvit o Johnově spolupráci s Waterson: Carthy, Glenem Hansardem, Davidem Grayem, Lisou Hannigan nebo Joan Baez a pořád by obraz trubadúra z Devonu nebyl úplný. Raději si udělejte radost a zaposlouchejte se do jeho amalgámu folku, americany a country. Pak ho pusťte přátelům a společně se zamyslete, kdy jste naposled slyšeli něco tak krásně povznášejícího a přesvědčivého.

Proroctví, že anglický folk dosáhne exkluzivních výšin s příchodem generace nezatížené tradičními kánony, se naplňuje. A až se k nim přidají nefolkaři, ti, kdo o něho lidově řečeno

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Středa, 18 Duben 2018 00:00

náhodou zakopnou, to teprve se začnou dít divy. S andělsky zpívající **Josienne Clarke** a brilantním kytaristou

Benem Walkerem

teď tušíme jaké. Jejich extrémně vtahující, melancholií prodchnutá hudba vychází z ohlasovosti, podřízenosti se atmosféře lidových tradic, přesto posloucháme docela jiný folk než je v Anglii běžné.

Kategorický názor puritánů - neblázněte, tohle v žádném případě není anglický folk - se u Josienne a Bena ocitá v protipólu ocenění a názorů kapacit: několik nominací a nakonec i vítězství v BBC Folk Awards, nebývalý úspěch v anketě magazínu fRoots o nejlepší světové album a osobně vyjádřené uznání od Roberta Planta, Cerys Matthews nebo Richarda Thompsona. Dvojice svou odvážnou, po jiných dimenzích sahající orchestrací, vycházející z přesvědčení, že pokud jdeš s emocemi na dřev, ani ve folku nemá mohutný sound žádné limity, porušila tolik nepsaných pravidel, že na ní sedí dlouholeté tvrzení Martina Carthyho: anglický folk je proces, nikoliv uzavřený žánr. Převzaté tradiční písně osvíceně přetáhla do dneška a naznačila, že je lze, bez ohledu na staletý původ, vnímat i jako osobní reflexi současného dění; hledání smyslu vlastní existence skrze hudbu. Josienne na ně navázala vlastní, silně autobiografickou, přesahově uvažující tvorbou.

"Tradiční písně jsou i dnes uctívány, což je důkaz o jejich hodnotě. Do mého psaní takové poznání ale vnášelo mnoho nejistot a otázek, jestli mé písně nebudou ve srovnání s tradičními klenoty příliš povrchní, proto jsme se rozhodli využít svých znalostí z klasiky,"

vysvětlila Josienne, proč - ty staré, i vlastní - s Benem konfrontovali se sofistickovanými aranžemi smyčců, jemné elektroniky, jazzového klavíru, rocku a vzdušných sborů.

U **Breabach** budete hodně dlouho přemýšlet, kdy vás někdo tak nekompromisně vyhodil do vzduchu a následně ladně vrátil na zem. Že byli několikrát vyhlášeni za nejlepší skotskou skupinu, získali nominaci v anketě BBC Folk Awards a magazín Songlines zařadil jejich poslední album Astar mezi evropské nahrávky roku 2017? To je samozřejmě dobré vědět, nic se však nevyrovná osobnímu setkání s dvěma dudáky, zpívajícím kytaristou, kontrabasistou a jedinou ženou v kapele, zpěvačkou, houslistkou a stepařkou Megan Henderson. Pokud jde o živé vystoupení, leckomu zpočátku nedochází, že se nachází v blízkosti odjištěného granátu. Pětice Skotů totiž dokonale klame tělem a působí dojmem jedné z mnoha ostrovních kapel: skvělých, o tom nemůže být sporu, že by nebezpečných, tak to určitě ne, tedy v tom je právě ten fór, nic takového se u nich nepředpokládá, byť hlavně dva dudáci mají na čele napsáno "jen na vlastní nebezpečí". Když to bouchne a utéct není kam, babské rady zkušených - "já vám to říkal, vždyť byli v roce 2013 vyhlášeni nejlepší koncertní kapelou" - jsou vám na nic. Tělo vás přestane poslouchat a tančí za vás. Do chvíle, než kapela zněží a začnete se ze vší té jemné nádhery roztékat jako zmrzlina.

Breabach nesledují pouze taneční cíle a na

Hudební skvosty britské folkové scény opět ozdobí Folkové prázdniny

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Středa, 18 Duben 2018 00:00

oceňovaných albech netestují, co všechno ještě posluchači vydrží, jen nepřestávají přemýšlet, jak to udělat, aby mladou generaci bavilo poslouchat z jejich pohledu něco tak starého a nudného jako je tradiční hudba. Jinými slovy, tradice jako iluze o věčnosti pro Breabach neplatí.

Se zbývajícím jmény účinkujících letošních Folkových prázdnin a bohatou a hudebně pestrou programovou náplní vás budeme pravidelně informovat v dalších zprávách.

Ukázky na YouTube: John Smith

<https://www.youtube.com/watch?v=91rwf0fLdP8> Josienne Clarke & Ben Walker

<https://www.youtube.com/watch?v=YVyOmZfvKu8>

Breabach

<https://www.youtube.com/watch?v=uq0htznRMMY>

Folkové prázdniny 2018

Náměšť nad Oslavou **28. července – 4. srpna**

O paměti